

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 1 av 4

Berättelsen om Mose (över honom vare frid) i Koranen 1-4

Berättelsen om Mose och Aron (över dem båda vare frid), och vad som hände mellan dem och Faraos folk av Israels barn, räknas till de främsta berättelserna som upprepas i Koranen. Den nämns i mer än tjugo suror, ibland i detalj, som i surorna al-Baqara, al-A'raf, Taha, al-Shu'ara' och al-Qasas, och ibland kortfattat, som i surorna al-Rum, al-Dukhan, al-Nazi'at och andra.

Mose (över honom vare frid) nämns i Koranen mer än hundra gånger. Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) brukade säga när han blev utsatt för svårigheter: *"Gud förbarme sig över Mose. Han blev utsatt för mer än detta och han tålde det."* (Enligt al-al-Bukhari och Muslim).

Sammanfattning av berättelsen

Mose (över honom vare frid) var en av Israels barn. Hans släktlinje går tillbaka till Jakob, son till Isak, son till Abraham (över dem alla vare frid). Gud sände honom till Faraos folk för att kalla dem till att rena sin dyrkan för Gud den Upphöjde, och för att rädda Israels barn från Faraos och hans stormäns förtryck, då de brukade slakta sönerna och låta

kvinnorna leva. Han fortsatte att upprepa sin kallelse till Faraos folk, och förbjöd dem att förtrycka människorna, men utan nytta. Resultatet av Faraos envishet i otro, förnekelse och trots blev att Gud dränkte honom och hans folk, och gjorde honom till en varning för dem som kommer efter bland tyrannerna.

I suran al-Qasas finns mer än fyrtio verser som berättar om de omständigheter under vilka Mose föddes, vad hans mor gjorde efter hans födelse, om hans tillstånd när han nådde sin styrka och mognad, om hans utvandring till landet Midjan, om hans hedrande med profetskap på vägen från Midjan till Egypten, och om hans kallelse till Faraos folk att rena sin dyrkan för Gud, den Ende, den Allsmäktige.

Mose födelse och uppväxt

Mose (över honom vare frid) föddes vid en tid då Faraos i Egypten hade gått långt i sin förvillelse, höjt sig i landet med tyranni och fördärv, och förnedrat en del av sina undersåtar, nämligen Israels barn. De levde under hans skugga i olycka. Medan de levde i elände, kom en spåman till Faraos och sade till honom: "En pojke kommer att födas bland Israels barn, som kommer att ta ditt rike ur dina händer!" Då blev Faraos rasande och mycket vred, och började slakta söner och låta kvinnorna leva.

Moses mor satt då i sitt hus, orolig och rädd, och hon var nära att föda sitt barn. När hon fick värkarna kallade hon på en barnmorska för att hjälpa vid födelsen. När hon födde sitt barn gömde hon honom för människorna, av rädsla för att han skulle drabbas av samma öde som andra barn som dödades. Gud inspirerade henne att lägga sitt barn i en kista och kasta den i Nilen, överlämnande sin sak till Gud, i hopp om att han skulle hamna i händer som skyddade honom från det som var avsett för honom.

Hon bad sin dotter att följa sin bror för att se vad som skulle hända med honom. Moses syster följde sin bror här och där. Vilken skräck hon kände när kistan fördes till Faraos! När Faraos hustru såg barnet lade Gud kärlek till honom i hennes hjärta. Hon bad sin man att låta honom bli som en son för henne. Så mycket som Faraos hustru glädde sig över detta barn, som hon älskade utan förvarning, så mycket led Moses mor av oro och smärta för sitt barn. Men hon litade på Guds skydd för honom och Hans omsorg om honom.

Faraos hustru började leta efter en ammande kvinna för barnet, men Mose som spädbarn vägrade att ta bröstet från någon av dem. Gud ledde Moses syster till Faraos hus. De bad henne att hämta någon som kunde ta hand

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 1 av 4

om honom. Hon kom med sin mor som en av de ammande kvinnorna. De erbjöd honom hennes bröst, och han accepterade det. De bad henne att ta barnet och ta hand om honom tills han växte upp.

Moses mor fullbordade amningen av sitt barn, och sedan lämnade hon honom till Faraos palats. Där växte han upp och blev en person av betydelse i hovet. När Mose nådde fyrtio års ålder uppenbarade Gud för honom budskapet och befallde honom att förmedla det till Faraos och hans folk. De förtryckta och svaga riktade sina blickar mot honom för att han skulle skydda dem från det förtryck och de plågor som tyngde dem.

Sedan började Mose (över honom vare frid) öppet säga till Faraos och hans folk det de hatade, och han försvann från deras blickar. En dag, när han gick på stadens gator, såg han två män som slogs, den ene en hebre från hans anhängare, den andre en egyptier från Faraos folk. Det verkade som att egyptiern var angriparen. Hebrén bad Mose om hjälp och försvar. Mose slog egyptiern, och slaget blev dödligt. Han ångrade sin handling och bad Gud om förlåtelse för det han hade gjort.

Mose fortsatte att känna oro efter att ha dödat egyptiern. Han gick omkring i staden rädd för följderna av sin handling, och väntade på vad som skulle hända. Medan han var i detta tillstånd ropade hebreern på honom igen om hjälp mot en annan egyptier, och bad honom om stöd. Mose sade till honom, i vrede: "Du är verkligen vilseledd, tydligt vilseledd, och djupt okunnig. Du har orsakat att jag dödade en man som inte borde ha dödats."

Nyheten om att Mose hade dödat egyptiern spreds i staden. Faraos och hans folk började leta efter Mose (över honom vare frid) för att hämnas på honom. Då kom en man springande och berättade för Mose att Faraos myndigheter sökte honom och ville gripa honom och skada honom. Han rådde honom att lämna Egypten och bege sig till en säker plats, där tyrannens hand inte kunde nå honom och där förtryckets krafter inte kunde komma åt honom. Mose (över honom vare frid) följde mannens råd, lämnade staden under nattens skydd och bad Gud att rädda honom från de orättfärdiga och skydda honom från de förtryckandes list.

Mose (över honom vare frid) beger sig till Midjan och hans äktenskap

Mose (över honom vare frid) begav sig mot staden Midjan – dagens område i Jordanien – där profeten Shu‘ayb (över honom vare frid) bodde. Denna region låg inte under faraonisk kontroll. Mose (över honom vare frid) nådde Midjans land efter en mödosam resa fylld av faror och

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 1 av 4

svårigheter. När han kom till staden gick han till en plats där människorna hämtade vatten. Där fann han två unga kvinnor som ville vattna sina får och hämta vatten. Trycket på vattnet var stort, och människorna trängdes för att få det. Men dessa två kvinnor stod åt sidan och väntade på rätt tidpunkt för att hämta vatten.

Mose (över honom vare frid) gick fram till dem och frågade om deras situation. De berättade för honom att det inte var deras vana att hämta vatten förrän människorna hade lämnat platsen och vattnet blivit fritt från dem som sökte det. De sade också att det inte passade dem att trängas med männen om vattnet, och att de inte hade någon som kunde utföra denna uppgift åt dem, eftersom deras far var en gammal man som inte orkade utföra denna svåra uppgift.

När Mose (över honom vare frid) hörde detta skyndade han sig att hjälpa dem. Han vattnade deras boskap, och drog sig sedan åt sidan för att vila under ett träd som skyddade honom från den brännande solen. Han började åkalla sin Herre, och bad honom om stöd, hjälp, framgång och vägledning. Svaret kom snabbt.

När de två unga kvinnorna återvände snabbt med sina får till sin far, blev han förvånad över deras ovanliga snabba återkomst. Han frågade dem vad som hade hänt. De berättade för honom om Mose (över honom vare frid), och sade att han var en stark och pålitlig man. Han frågade dem: Hur visste ni det? En av dem svarade: Han lyfte stenen som bara tio män kunde bära. Och när jag gick med honom, gick jag framför honom. Han sade till mig: Var bakom mig. Om jag går fel väg, kasta en liten sten till mig, så vet jag vägen och kan följa den.

Fadern skickade en av dem till Mose för att kalla honom till sig. Hon kom till honom, gående blygsamt, och berättade att hennes far ville träffa honom, lära känna honom och belöna honom för hans handling. Mose (över honom vare frid) accepterade inbjudan och gick med henne för att möta hennes far. När han kom till den gamle mannens hus och mötte honom, berättade han för honom vad som hade hänt – att han dödat egyptiern och lämnat Egypten. Den gamle sade till honom: Var inte rädd, du är i säkerhet och skydd, ingen kan nå dig här.

Sedan bad dottern sin far att anställa Mose (över honom vare frid). Hon motiverade sin begäran med hans styrka och pålitlighet, och sade till sin far att hans anställning skulle bespara dem mödan med att valla och hämta vatten. Den gamle mannen accepterade sin dotters förslag. Han kallade Mose och berättade för honom att han ville gifta bort honom med

Berättelsen om Moses frid över honom i Koranen del 1 av 4

en av sina döttrar, den han själv önskade, och att villkoret var att han skulle arbeta hos honom i åtta år. Han lovade att behandla honom på ett sätt som passade hans ställning. Om han ville fullborda tiden till tio år, skulle det vara en gåva och generositet från honom. Mose (över honom vare frid) accepterade detta ädla erbjudande.

Åren gick, och Mose (över honom vare frid) fullgjorde sin tjänst hos den gamle mannen. Båda höll sina löften. Mose gifte sig med en av döttrarna. Sedan beslutade han att återvända till Egypten. Vad hände på vägen tillbaka?